

5. Mezinárodní sochařské sympozium zahájeno Do Ostravy přijeli ze všech koutů světa

Do Ostravy přijeli sochaři z Japonska-Tets Ohnari, sochařka z Číny - Zhao Li, zdatný sochař z Gruzie Valerian Jikia, ze Slovenska Matěj Rosmány, z Polska další sochařka Agnieszka Mikolajczyk, z Česka Jaroslav Koleček.

Všichni dorazili včas a tak se na slavnostním zahájení mohli představit všem hostům, kteří se zahájení zúčastnili.

Když se psal rok 2000, tak v hlavě Martina Kuchaře, sochaře a restaurátora, se zrodil odvážný plán, uspořádat v Ostravě sochařské sympozium s účastí zahraničních sochařů. Sám byl totiž jako mladý začínající sochař pozván na podobná sympozia v kameni, se kterým pracuje a rozhodl se, že něco takového by potřebovala i Ostrava.

Nápad se pomalu stával skutečností. Že to bylo velmi náročné, není třeba uvádět. Martin se obklopil schopnými lidmi, kteří vytvořili "Sdružení pro konání kamenných sympozií", zaregistrovali ho a pak začali s vervou shánět finance z grantů i od sponzorů. Ostatně to tak zůstalo až do roku 2010.

V roce 2002 bylo velkým přínosem pro sympozium, že hejtnanem kraje Moravskoslezského byl ostravský patriot Evžen Tošenovský. Myšlenka se mu velmi líbila a nad sochařským sympoziem převzal záštitu a snad i uvěřil, že bude dobré.

Organizátor kamenných sympozií Mgr. A. Martin Kuchař chtěl navázat na zahraniční - pro něj velmi vzdálená sympozia. Podařilo se a v roce 2002 se na místě nově získaného ateliéru konal 1. ročník Mezinárodního sochařského sympozia. Bylo to v areálu Hornického muzea v Ostravě - Petřkovicích a tam se všechna další sympozia konají stále. Protože jde o velmi náročné akce, jsou to bienále, takže každé dva roky se pod Landekem ozývají vrtačky, brusky a sochařská kladiva.

Na prvním sympoziu byl nejvzdálenější sochař z Japonska, ale byli tam také sochaři ze Švédska a dalších zemí. Celkem vždy osm, včetně jednoho dobrého studenta některé umělecké školy. Letos se sympozium zahajovalo 13. srpna 2010 a potrvá opět celý měsíc. Je veřejnosti samozřejmě přístupné.

Byli to starostové a jejich zástupci z různých míst Ostravy, ale i okolí, kam po sympoziu sochy poputují. Přijeli zástupci všech médií, ale také dobří přátelé a podporovatelé - sponzoři. Na jedno takové sympozium se spotřebuje asi 65 tun kamene. Pro organizátora to znamená kámen v lomech nakoupit a také pod Landek přivést. Letos mají sochaři k dispozici božanovský pískovec, slezskou žulu a mramor.

Od roku 2002 přijelo do Ostravy 33 skvělých sochařů z celého světa a bylo potřeba vyřešit, kam jejich díla umístit. Postupně vznikají sochařské parky. Jeden z nich např. najdou návštěvníci na kopci za obcí Těrlíčko. Nazývá se Horní dvůr, je to na území Těrlicka-Hradiště. S překrásným panoramatem Beskyd je skvělou ukázkou, co dovedou za jediný měsíc sochaři vždy vytvořit.

Další park se nachází na území Hornického muzea, třetí je v centrálním parku v Havířově. Další sochy jsou rozmístěny i jinde po Ostravě. Letos přibude dílo do parku Jožky Jabůrkové ve Vítkovicích, ale také na pěkné viditelné místo v Třanovicích.

Nezbývá než dodat, že i toto sympozium, které přesahuje hranice regionu přispívá k propagaci Ostravy i ve světě.

Text a foto: Hana Kuchařová

Bud'me ohleduplně sví...

Každý je tak starý, jak starým se cítí být. Určitě skvělé vyjádření, které dříve narozeným může pomáhat nepodléhat všem těm nepohodám, které s přibývajícím věkem přicházejí. Myslím, že každý z nás zažívá chvíle, kdy se prostě i ve věku, který už

nepřináleží mládí, někdy chováme, jako by nám bylo pět nebo třeba sedmnáct. Nevadí - pokud v tomto podivném regresivním stavu nezůstaneme. Každý z nás má v sobě stále to malé dítě a ono není vůbec špatné, když ho čas od času vypustíme ven a jen si tak trochu zablneme. Právě na tohle jsem myslel, když jsem zcela nedávno viděl muže s šedinami, jež napovídaly, že už označil ve svém životním kalendáři jistě více než šest desítek let, kterak na dvorku ukazuje po kolenou svému vnukovi, jak se hraje kuličky. A když jsem s ním prohodil na tohle téma několik slov, zjistil jsem, že pro tyhle dva výtečné chlapy bylo nejtěžší ten pytlík s kuličkami sehnat...

Když už by náhodou tělo nedovolovalo pustit minulost ven, tak aspoň s přáteli prostě zavzpomínejte, co bylo tenkrát, když vám bylo ...náct.

Naše populace stárne - dokazují to demokratické průzkumy, přičemž důsledky se neprojevují jen v sociálních výdajích státu. Celkově se společnost bude muset mnohem lépe přizpůsobit skutečnosti, že mezi námi bude mnohem více starších. To se ale dotýká i třeba nabídky obchodů, zdravotních pomůcek, módy, cestování, kosmetiky, ale i vzdělávání. Už i v současnosti řada univerzit, měst i jiných vzdělávacích institucí nabízí seniorům možnost studovat na Univerzitě nebo Akademii 3. věku. A moc se přimlouvám, aby všichni, kdo jen trochu mohou, těchto nabídek využili. Důsledky jsou jednoznačné, kromě toho, že si člověk procvičí myšlení, dozví se řadu nových a pro život potřebných informací, ale také najde nové přátele, mnohdy třeba i lásky. A to už ani nemluví o zvýšeném sebevědomí seniorů v souvislosti se studijními úspěchy!

Protože přátelé - seniorský věk činí zhruba třetinu našeho života, tak s ním tak zacházejme. Není to konec, ale začátek zbytku našeho života. Nenechte se těmi málo zralými a málo moudrými zatlačit do pozice, že už nejste „in“. Stále se významně podílejte na rozhodování o svém životě, o tom, jak, kde a s kým chcete a budete žít. Máte právo, ale i zodpovědnost za svůj život, přičemž vaše rozhodování by neměla omezovat nikoho dalšího. Když tato slova píší, myslím na případ jedné své pacientky, která už neměla síly se o sebe postarat, ale jejím rozhodnutím bylo, že bude šťastná pouze a jen, když zůstane doma a u svých vzpomínek. Přitom vyžadovala jen a jen od příbuzných, aby jí s péčí o svou osobu pomohli. Bohužel neslyšela jejich argumenty, že nejsou schopni se starat 24 hodin denně a že by pro ně bylo snazší, kdyby využila služeb sociální péče buď v místě bydliště nebo v nějakém zařízení.

Byla to složitá situace, která vyžadovala hodně taktu, mnoho terapeutického úsilí a velké umění motivace, aby byla vyřešena.

Dnes je paní v domově pro seniory, občas jede na návštěvu ke svým dětem či vnukům a moc si to libuje.

Aktuálně nás čekají na začátku podzimu komunální volby do místních zastupitelstev - moc se přimlouvám, abyste právě tady neváhali a zašli si zvolit takové zástupce, kteří nejlépe budou umět hájit zájmy vás občanů. Protože tady nejde o tu velkou politiku v Praze, ale právě o ty naše chodníky a záležitosti, jež se týkají naší obce, města, naší ulice. Mnohdy kandidáty na volební listině můžete znát osobně a můžete tedy zvolit člověka, se kterým se třeba denně setkáváte a důvěřujete mu. To je předností komunálních voleb - nevolíte lidi z billboardů či velkých letáků. Obecně bývá u nás dosti vysoká účast u voleb lidí nad 55 let, což je dobrým znamením, že nám není jedno, jak se události kolem nás budou vyvíjet.

Přeji vám všem krásný podzim, hodně zdraví a dobrou mysl.

MUDr. Hugo Příbyl, PhD.

PORADNA CHARITY OSTRAVA

**Dostali jste se do obtížné situace?
Potřebujete poradit?**

NABÍZÍME VÁM ODBORNÉ SOCIÁLNÍ

PORADENSTVÍ V TĚCHTO OBLASTECH:

- rodina a mezilidské vztahy, rodinné právo
- sociální zabezpečení;
- bydlení
- pracovní-právní vztahy a zaměstnanost
- majetkoprávní vztahy; dluhové poradenství

KONZULTAČNÍ HODINY

Po, St 13 - 17 h Út, Čt 8 - 12 h

Mimo konzultační hodiny po telefonické domluvě.

NAJDETE NÁS: Jeremenkova 8, 703 00 Ostrava-Vítkovice; tel.: 599 526 906, 731 625 767, e-mail: cho.poradna@caritas.cz www.ostrava.caritas.cz

Vystoupíte na zast. MHD Mírové náměstí a půjdete za kostel, který se nachází uprostřed náměstí. Sídíme v cihlové budově za kostelem, vchod je z levé strany, téměř naproti je HZP.

U zelených vrat při vstupu je potřeba zvonit na vrchní zvonek.

SLUŽBY JSOU POSKYTOVÁNY ANONYMNĚ A ZDARMA

*Projekt byl podpořen dotací z rozpočtu statutárního města Ostravy
a Ministerstva práce a sociálních věcí.*

Zpravodaj SeniorTip vychází za podpory těchto institucí:

OSTRAVA!!!

Za nevšední středověkou krmí

Je libo šavli?

Dobrý den panáčku, čehož dobrého budeš nasávat, nebo jíst? Podobnými otázkami budete šenkýřkou tázáni, když vstoupíte do rytířského sálu Penzionu Hradu Dona Quijota ve Frýdku-Místku. A protože vejdete do středověkého objektu, jediným světlem jsou zde svíčky na stolech. Chvilí pak trvá, než se zrak navykne na šero. A protože naši předkové, kromě králů, všem tykali, oslovení: „Tak sedláku, jakou hodnotnou krmí sis vybral!“, vás zaskočí a chvíli se z toho možná budete vzpomínat.

Protože jsme ve středověku, vybíráte si i z jídel staročeské kuchyně, která mimochodem ve své době patřila k nejlepším ve středoevropských zemích. Asvoji výjimečnou chuť má dodnes. Sami jsme ji vyzkoušeli. Dáte-li si např. Šavli (jedná se o předkrm - 2 ks topinky, pikantní masová směs, sýr), můžete se cítit jako polykač ohňů. A po polévce s názvem - Česnek dobrý smradlavý (česneková polévka s tvarůžkem), se k nikomu moc blízko nepřibližujte.

Také hlavní chod nabízí nepřeborné množství jídel nejen s nevšedními názvy, ale i výbornou chutí.

Několik příkladů:

Guláš zbohatlíka Šporka, chléb (minutkový guláš ze svíčkové, žampiony, kapie, klobása).

Pranýř kata Mydláře (ostré vepřové nudličky, kapie, feferony, česnek, sýr).

Žebrákův mls (hov. svíčková, brambory, špenát, angl. slanina, kys. smetana).

Také děti nebo-li práčata si mohou vybrat např.: Princeznin závoj (smažený sýr, hranolky, obloha, kečup).

Pázečí tolárky (smažená kuřecí prsa, 1/2 porce brambor, obloha). Ve výčtu bych mohl pokračovat ještě dlouho a to jsem zapomněl na speciality připravované na ohni.

Pokud si po jídle objednáte tekutý mok, čeká vás další nevšední nabídka. Když vám šenkýřka nabídne vodu z okapu nebo z potoka, nemůžete se bát, ledá-li se smíšená voda.

Abyste byli středověku byl úplný odpovídá tomu i oblečení obsluhujícího personálu. Šaty šenkýřek jsou z opravdové rezné látky.

A když z hlavního rytířského sálu vejdete do středověké krčmy, spatříte i původní spouštěcí lustr s kladkovým mechanismem.

Pokud Hrad Dona Quijota navštívíte vždy v sobotu, stanete se také svědky tvrdých a nelibostných bojů rytířů,

šermířů, svá umění předvedou polykači ohňů nebo svými ladnými pohyby vás omámí břišní tanečnice.

Samozřejmě, každý hrad má svoji vyhlídkovou věž. I tady nechybí. Z ní je krásný výhled na panorama Beskyd a v případě hezkého počasí i na masív Jeseníků.

Navíc sám Don Quijot vás zde přivítá slovy:

Vítejte v sídle Dona Quijota, věřím, že zde naleznete útočiště i dobrodružství, odpočinek i rozptýlení a někteří snad i svou Dulcineu. Bude mi ctí, když se sem budete rádi vracet, nechť máte rozum svobodný a jasný.

Don Quijota de la Mancha

Nejšikmější objekt v České republice

Italská Pisa na Moravě.

Když se řekne italská Pisa, určitě se vám hned vybaví ta hodně publikovaná šikmá věž vysoká 55 m. A teď napíšu druhý název. Farní kostel sv. Petra z Alkantary. Ještě jste o něm neslyšeli? Přitom se jedná o stejnou raritu, jako již zmiňovaná věž v Pise. Jedná se kostelíček na okraji města Karviná. A teď to hlavní. Celý objekt je vychýlen směrem na jih o 6,8 stupňů. Tedy jen o pár desetin méně než slavnější věž. A také je stále funkční.

Jak k tomu došlo? Chyba stavařů to skutečně není. Kostel byl postaven v roce 1736 v barokním slohu. Nechal jej postavit místní šlechtic František Wilhelm Larisch. Jako patron mu byl vybrán svatý Petr z Alkantary. Patřil ve Španělsku k významným duchovním osobnostem 16. století. Jeho vliv postihoval všechny tehdejší společenské vrstvy. Zakládal kláštery, psal duchovní literaturu. Papež Klement IX. jej v roce 1669 prohlásil za svatého. Říká se, že je patronem nočních hlídačů.

Ještě v první polovině 20. století byl obklopen výstavními domy, hornickými koloniemi i menším zámek. V podzemí se však nacházelo bohaté naleziště černého uhlí. První těžba zde začala v roce 1854. Postupně se rozšiřovala až se uhlí těžilo celkem ve 27 slojích. Poddolování se začalo brzy projevovat a tato část města Karviné začala po roce 1948 zanikat. Půda v těchto místech poklesla o 37 m a to v poměrně krátké době. Propadl se i kostel a vlivem důlní činnosti se i silně naklonil. Přesto zůstal stát. I jemu však hrozilo zborcení. Aby se tak nestalo v roce 1994 se započalo s jeho opravou. Byl podložen betonovou deskou a po celém obvodu stažen ocelovým lanem. Práce trvaly 2 roky a financovaly je doly Darkov a ČSA. Kostel se tak nepropadl, šikmé zdi ale zůstaly.

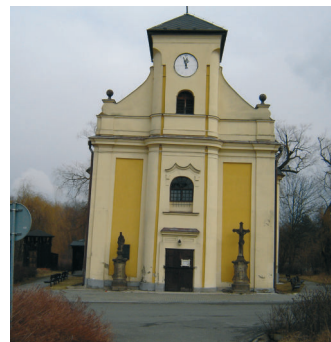
Jak mi řekl pan farář P.Mgr. Daniel Vícha: „Stačí se postavit na podlahu a hned vidíte, jak se boční zdi naklánějí. Je to zvláštní pocit. Celý interiér připomíná spíše nějakou prostorovou iluzi.“

A tak není divu, že zde často zastaví auta i celý autobus turistů, aby si prohlédli tento ojedinělý úkaz. A pokud se předem domluví, pan farář jim rád vše vysvětlí a provede i vnitřní části kostela. Navíc celý objekt byl zařazen do České knihy rekordů a kuriozit, jako nejsikmější kostel v České republice.

Svůj význam však má jak z hlediska historického, tak i duchovního.

Stále má své nezastupitelné místo pro celou řadu věřících, kteří se tady scházejí každou neděli přesto, že kostelíček stojí zcela osamocen mimo zabydlenou oblast.

Až budete chtít navštívit výrazně nakloněný, ale stále funkční objekt, nemusíte jezdit do Itálie a městečka Pisy. Stačí navštívit město Karviná.

Tipy na výlet připravil Libor Klásek

Cyklus besed - Ostravský strakáč

Cyklus besed s názvem Ostravský strakáč vznikl v roce 2007 a byl od dubna téhož roku pravidelně uváděn 1. úterý v měsíci v 17 hod. Cílem bylo vytvořit pravidelný cyklus besed se zajímavými lidmi z ostravského regionu, kteří „mají co říct“ a také to umějí, tak, aby bylo zřejmé, že Ostrava je město společensky a kulturně pestré, mnohohrstené. Město, které sice ztratilo tvář typicky průmyslového a hornického města, ale neztratilo svou identitu a váží si své historie a tradic. Město, ve kterém žijí a pracují lidé, z nichž někteří se proslavili mezinárodně, celostátně či regionálně, ale mnozí z nich chodí mezi námi téměř nepovšimnutí. Mají však jedno společné - v Ostravě žijí a pracují rádi, rádi na ni vzpomínají a hrdě se k sounáležitosti s městem hlásí. Svou identifikaci zároveň podporují regionální identitu.

Symbol Ostravského strakáče - malovaný hrníček

Název celému pořadu dal symbol cyklu - velký strakatý hrnek - Ostravský strakáč, na jehož povrchu je uchováván jako vzpomínka podpis každého hosta. Hrnek je strakatý a pestrý proto, že poznávacím znamením těchto besed je jak pestrost hostů, tak i pestrost besedované problematiky. Pořad si získal mnoho pravidelných i nepravidelných návštěvníků, zájem o tyto besedy vzrůstal a přiváděl do knihovny lidi všech věkových kategorií a profesí. Cyklus besed zahájil 3. 4. 2007 svým noblesním vystoupením p. Radovan Lipus, který je znám jako všestranný umělec režisér, dramaturg, publicista... a Ostravě dal kromě režie nezapomenutelné Průběžné O(s)travy krve, také přívlastek „šumná“, což po té, kdy byla nazývána jen černou, bylo téměř revoluční.

Dalším hostem, jenž je neodmyslitelně spojován s Ostravou byl spisovatel a publicista JUDr. Oldřich Šuleř. Jeho vyprávění zaujalo niterností prožitků a hlubokou znalostí regionální literární problematiky. Ostravskou zoologickou zahradu a její každodenní život představil pan Vladimír Adámek, dlouholetý pracovník ostravské Zoo. Z dalších hostů to pak byla mezinárodně uznávaná nevidomá koncertní pěvkyně a spisovatelka Olga Štěpánová-Markowitz, bard Jarek Nohavica, fotografové Ostravci.cz, mořeplavkyně MUDr. Karin Pavlošková, bluesman Josef Streichl, vysokoškolský učitel a zakladatel pěveckého souboru ADASH PhDr. Tomáš Novotný, ostravský Tibeťan Jigme Tenzin, zakladatel ostravské linky důvěry PhDr. Svatopluk Antoš, publicista Břetislav Olšer, spisovatel Miroslav Sehnal a novinář a básník Břetislav Uhlář, biskup ostravsko - opavské diecéze Mons. František Václav Lobkowicz OPraem., spisovatel Richard Sobotka a mnozí další.

Oldřich Šuleř - spisovatel

Radovan Lipus - režisér, scénárista

Bohuslav Žárský - publicista

Jarek Nohavica - zpěvák

Cyklus besed probíhá i v roce 2010, každé první úterý v měsíci a můžete se těšit na hosta besedy. Který to bude právě v aktuálním měsíci se dozvíte zhruba 3 týdny předem na webových stránkách www.kmo.cz

V září „Ostravský strakáč“ přivítá **spisovatelku Evu Tvrdou**. Talentovaná a velmi úspěšná autorka mnoha povídek, novel, románů a dokumentů, vztahujících se k Hlučínsku, které se prolíná celou její tvorbou, bude hovořit o svých uměleckých začátcích a později úspěších, o svých plánech do budoucna a představí i zajímavý dokument – filmový esej, s názvem Dědictví, jehož režisérem je Marek Sklář. Besedy se konají od 17 hod. ve společenském sále Knihovny města Ostravy (u Sýkorova mostu), 3. patro, vstup zdarma. Miroslava Mikušková, KMO

18. září - Den seniorů v zoo

V průběhu roku pořádá Zoologická zahrada v Ostravě mnoho akcí snad pro všechny věkové vrstvy. Díky oblibě u návštěvníků má většina z nich dnes již několikaletou tradici. Jsou to různé přednášky, soutěže a komentované krmení zvířat.

Jednou ročně se také již tradičně otvírají brány zoo seniorům. Vstup pro seniory je v tento den zdarma.

Výstava Boxy a tisky v Galerii výtvarného umění v Ostravě (GVUO)

Zbyněk Janáček představuje svá díla veřejnosti v ostravském Domě umění. Grafická tvorba děkana Fakulty umění Ostravské univerzity v Ostravě bude k vidění až do 26. září 2010. Expozici pro GVUO připravil kurátor Jiří Machalický. Zcela výjimečně se 23. září 2010 v 17 hodin uskuteční derniéra expozice, na které bude představen katalog k výstavě.

„Tvorba Zbyňka Janáčka je velmi soustředěná, má několik významových rovin. Vychází z jasně daných zákonitostí, řídí se přesně zvolenými pravidly, ale přitom zůstává otevřená novým podnětům,“ sdělil Jiří Machalický o Janáčkově tvorbě.

První samostatná výstava Zbyňka Janáčka se uskutečnila díky Aleně Gálové v roce 1982 v brněnské Galerii mladých. Jednalo se o grafiky a kresby, které vytvořil ještě na vysoké škole, nebo těsně po ní. Grafickou techniku si Janáček zvolil z nepřeberné škály výtvarných technik pro její tajemství a procesualnost. Inspiraci pro tvůrčí práci, jak sám říká, čerpá z hudby, literatury, světa umění a současnosti. Z minulosti si váží hlavně tvůrčí práce Josefa Váchala a Vladimíra Boudníka, ze současných grafiků doporučuje tvorbu Stanislava Kolíbala, Adrienu Šimotové, Eduarda Ovčáčka, Jana Vičara či Jana Hísku.

Zúčastnil se více než 70 kolektivních výstav a grafických přehlídek doma i v zahraničí, např. výstavy Labyrint v Městském muzeu Ottawa v Kanadě v roce 1998, v roce 2002 výstavy v Muzeu výtvarného umění Roopankar v Indii, nebo výstavy Současná česká grafika v Muzeu exprezidenta Rafaela Ángela Calderóna Guardii v San José na Kostarice v roce 2004. Od roku 2001 se uskutečnilo 12 autorských výstav Zbyňka Janáčka v rámci celé České republiky. V nejbližší budoucnosti připravuje samostatnou výstavu v Polsku.

Zbyněk Janáček si našel čas pro povídání nejen o vlivech na svou tvorbu...

Kdy jste se začal věnovat výtvarnému umění, co Vás k němu vedlo?

Nevím, zda to bylo vědomé rozhodnutí a vůbec nešlo o výtvarné umění. Toužil jsem se vyslovit, vyjádřit: literatura se mi zdála v oněch adolescentních letech příliš přímá, otevřená, každé slovo vážilo víc, než bylo možno unést. Hudebního talentu jsem u sebe nenacházel, třebaže jsem cítil, že hudba je to skutečné. A vizualita byla to, co vždycky zbývá...

Proč jste si vybral právě grafiku?

Možná pro dobrodružství „odvahy“, procesualnost, tajemství, tisk jako obřad, a dost možná pro paradoxně „multiplikativní možnosti“. Nerad se zbavuji věcí. Tak mi vždy něco zůstalo „ve stole...“ I když v poslední době, kdy se pro složitost tisku dramaticky snižuje náklad grafik a limitně se blíží jednomu tisku, už to taky neplatí.

Co Vás při umělecké práci ovlivňuje?

Asi by to bylo složité vysvětlit a především se nezaplést do pseudoromantických komentářů. Tak o tom moc nepřemýšlím. Ale určitě hudba, literatura, svět umění obecně. Dnešek a dnešků mám tolik, že nepotřebuji skrze svoji práci suplovat politiku, sociologii, nepotřebuji se skrze své práce dobývat do soukromí druhých...

Koho ze současných grafiků byste doporučil?

Z nám už vzdálené a přece tak blízké generace /a současné v aktuálním přínosu a inspiraci/ Josefa Váchala, za souputníka považuji Vladimíra Boudníka. Z autorů, které jsem měl možnost potkat, pak Zdeňka Sýkoru, Květu Pacovskou,

Alenu Kučerovu, Stanislava Kolíbala, Adrienu Šimotovou, Zdeňka Kučeru, Mikuláše Axmana, Jiřího Lindovského, Vladimíra Kokoliu... Jsem rád, že mne život umožnil být blízko blizoučko Eduardu Ovčáčkovi. A z generace mladší pak Jana Vičara či Jana Hísku.

Jste děkanem a zároveň umělcem. Kdy se věnujete jednomu a kdy druhému „povolání“? Dají se skloubit?

Posledních několik let stále složitěji. Ale vybral jsem si sám, nestěžuji si, nenařikám. Zvláště, když se můžeme s kolegy, kteří stáli u počátků našeho usilování (Ovčáček, Halberštát, Balabán, Kotrba, Lysáček...), ohlédnout a nemuset se stydět. Čímž neříkám, že vše je ideální a že jsem zcela spokojen.

Která výstava Vás v poslední době zaujala a čím?

Asi by toho bylo mnoho, nemám výstavu výstav... Tak pracovně a nikoliv pouze z povinnosti diplomanti naší fakulty a pochopitelně obdobné výstavy pražských výtvarných škol a FAVU v Brně. Petr Kvíčala, Stanislav Diviš,... A z těch posledních, opravdu posledních: Petr Pavlík ve Veletržním paláci, Bedřich Dlouhý, Václav Boštík v Brně a Praze. A určitě Hans von Aachen.

Vzpomenete si na svou první výstavu? Jaká byla?

Brno 1982, Galerie mladých, díky Aleně Gálové. Grafika, kresby, vlastně ještě práce ze školy a těsně po škole.

Zbyněk Janáček (*7. 6. 1957)

Vystudoval Filozofickou fakultu Palackého univerzity v Olomouci. V letech 1982-1989 vyučoval na střední škole. Poté pracoval jako výtvarný redaktor tiskárny Profil a Sfinga v Ostravě. V roce 1991 nastoupil jako pedagog kresby na Ostravskou univerzitu v Ostravě. O rok později se podílel na založení pětiletého magisterského oboru Výtvarné umění na Ostravské univerzitě v Ostravě. Od roku 2008 je děkanem Fakulty umění této univerzity.

(sru)

**SENIORSKÁ SETKÁNÍ
S KRÁSKAMI
VESMÍRU**

Hvězdárna a planetárium Johanna Palisy
VŠB-Technická univerzita Ostrava

**SPECIÁLNÍM AUTOBUSEM
AŽ DO PLANETÁRIA**

PROGRAM

<p>Místo odjezdu: nástupní místo na parkovišti pod VŠB - TU Ostrava v Ostravě - Porubě v blízkosti tramvajové zastávky 17. listopadu</p> <p>Termíny: každé první pondělí v měsíci odjezd ve 12.45 hodin návrat ve 14.15 hodin</p> <p>Kontakty: adresa místa konání: K Planetáriu 502, Krásné Pole telefon: 596 994 950</p>	<p>12. dubna 3. května 7. června 12. července 6. září 4. října 1. listopadu 6. prosince</p> <p>Skrutá krása vesmíru Fajny pořad o městě a hvězdách Letní souhvězdí ve světě antiky Jak lidé pojmenovali oblohu Nebezpečná planeta Sedmý kontinent Poetika Velkého vozu Komety</p>
---	---

začátek ve 13.00 hodin
vstupné 30 Kč

Historický kalendář Ostravska

Červenec - září

1.července 1960 vstoupila v platnost nová územní reorganizace státní správy. ➔

Vznikl Severomoravský kraj s okresy Bruntál, Frýdek-Místek, Karviná, Nový Jičín, Olomouc, Opava, Ostrava, Přerov, Šumperk a Vsetín. Zanikly kraje ostravský, olomoucký a dosavadní okres Ostrava-venkov.

2.července 1910 došlo z národnostních příčin ve Štítně ke srážce českých a pruských dělníků.

7.srpna 1910 uspořádal Ostravský autoklub automobilové závody v Moravské Ostravě na "prodloužené Johannyho třídě" (dnešní Sokolská ulice) se startem v Přívoze - v 15 hodin a za účasti čtrnácti závodníků.

25.srpna 1910 se v Petřvaldě narodil sbormistr a hudební pedagog Bohumil Kulínský (zemřel 11. dubna 1988 v Praze). Jeho cesta k hudební profesi nebyla snadná. Pocházel z hornické rodiny a sám také nejprve pracoval jako horník. Vzdělání si doplňoval až při zaměstnání. Od roku 1937 učil ve Staré Bělé a v Hrabůvce, kde v roce 1940 založil a osm let vedl dětský sbor Hrabůvští zpěváci, s nímž slavil četné domácí i zahraniční úspěchy. Po válce učil na pražských středních školách a jako sbormistr vedl Dětský pěvecký sbor Čs. rozhlasu.

V roce 1973 založil dětský pěvecký sbor Bambini di Praga, se kterým provedl velké množství koncertů, zahraničních koncertních turné, zúčastnil se řady koncertů a natáčení gramofonových desek. ▼

1.září 1910 se konala pochůzka po trase připravované stavby lokální parní dráhy s normálně rozchodnými kolejemi z Moravské Ostravy přes Zábřeh, Bělou a Brušperk do Kozlovic.

8.září 1910 okresní hejtman v Moravské Ostravě učinil intervenci na ředitelské konferenci důlních společností ve věci výstavby hornické nemocnice.

9.září 1985 v Ostravě zemřel sokolský činovník, politický vězeň, úředník Josef Pekárek (narodil se 11. září 1895 v Novém Jičíně).

Pracoval ve službách Revírní bratrské pokladny v Moravské Ostravě, kde zůstal až do zatčení Němci v září 1939. Ač nebyl hledanou osobou, byl z neznámých důvodů odvezen do Sachsenhausenu, kde byl držen až do konce války.

V koncentračním táboře byl spoluvězněm malíře Josefa Čapka. Přepisoval jeho básně a zasloužil se o jejich záchranu.

Po návratu aktivně pracoval jako předseda místní organizace Svazu bojovníků za svobodu. Členem Sokola byl od roku 1912 a ve výboru Sokolské župy moravskoslezské pracoval až do její likvidace.

PhDr. A. Barcuch

Koordinační rada seniorů

Pokud chcete být informováni o záležitostech prospěšných pro život seniorů a zdravotně postižených, přidejte se k nám. Schůzky koordinační rady seniorů se konají jedenkrát měsíčně v Ostravě na adrese:

Na Jízdárně 18 (za Krajským úřadem)
702 00 Moravská Ostrava.

Další schůzky jsou 15. září ; 27. října; 24. listopadu; 15. prosince 2010.

Kontakt: Ing. Lubomír Pásek, předseda Koordinační rady seniorů a zdravotně postižených Ostrava.
Telefon: 596 632 772

Dělnické a úřednické kolonie se stavěly pro zaměstnance dolů - Kolonie Vítkovických železáren

Kolonie U-domy

Jižní část Mírového náměstí. Dva dvoupodlažní domy postaveny v letech 1882-83. V jednom z domů tržnice (Warenhalle). Celkem měly 81 bytů. 30 bytů jednopokojových, zbytek dvoupokojových. Přístup do bytů v 1. poschodí byl po pavlači.

Tržnice (Warenhalle)

Postavena v roce 1912. Zaměstnanci železáren a dolů měli při nákupu poměrně velké slevy. Do vzdálenějších míst se zboží rozváželo.

Štitová dělnická kolonie

Postavena v letech 1884-85. Měla 32 dvoupodlažních dvojdomků seskupených do čtyř řad. Domy přízemní, ve středních částech dvoupodlažní. Každý přízemní byt měl dva pokoje a kuchyň, podkrovní byt měl jeden pokoj a kuchyň. Ulice Tržní, Lidická, Nerudova.

Mistrovská kolonie; Erbenova ul. Postavena v letech 1908-09. Měla 6 třípodlažních domů a každý měl 6 dvoupokojových bytů včetně kuchyně a kabinetu. V roce 1988 v rámci rozšíření šamotárny kolonie asanována.

Kolonie I-domy

Pouze dva dvoupodlažní pavlačové domy z roku 1883 na Mírovém náměstí. Každý dům měl 16 bytů, které se sestávaly z pokoje, kabinetu a přidělených prostor ve sklepech a na půdách.

Úřednická kolonie Štramberská ul.

6 třípodlažních domů postaveno v letech 1921-22. Byty byly dvou a třípokojové s příslušenstvím. Původní zástavba byla doplněna v roce 1930 dalšími šesti čtyřpodlažními domy.

Úřednická kolonie Ruská ulice

Byla postavena ve dvou etapách v letech 1910-13 a 1921-22. Osm volně stojících třípodlažních budov s podkrovím. Každý dům měl 6 tří nebo čtyřpokojových bytů s kuchyní a koupelnou. V současné době slouží pouze administrativním účelům.

Ocelářská dělnická kolonie

Postavena v letech 1909-12. Sousedí s Josefínskou kolonií. Měla 5 budov, každá budova 18 jednopokojových bytů s kuchyní a spíží. Všechny domy měly půdorys E. Byla asanována při výstavbě Rudné ulice.

Dělnická kolonie KAIRO; postavena v letech 1892-94. Měla 10 dvoupodlažních domů s plochou střechou po vzoru egyptských domů v Kairu. V každém domě bylo 20 bytů převážně jednopokojových s kuchyní. Záchod a předstíň byly společné vždy pro dva byty. Jihozápadní část Vítkovic, Lidická ul.

Jubilejní kolonie Hrabůvka

Byla postavena v několika etapách. Započato bylo v roce 1921, kdy se postavilo 9 domů po čtyřech bytech. Ve druhé etapě v letech 1926-31 se postavilo 87 domů o třech až patnácti bytech. V roce 1931 měla kolonie 96 domů s 608 byty. Výstavba pokračovala v letech 1939-40, kdy bylo postaveno 12 třípodlažních domů. Název dostala v r. 1928 v rámci 100. výročí založení VŽ. Ulice Slezská, Jubilejní, Mládeže aj.

Parní pekárna v Hulvácké kolonii

Hulvácká kolonie byla postavena 1899 a měla 10 dvoupodlažních domů. Každý dům měl 8 bytů jednopokojových s kuchyní. V letech 1910-11 byla kolonie rozšířena o dalších 10 domů.

Josefínská kolonie; Dělnická kolonie postavena v etapách v letech 1907-11 a 1921-22. Celkem měla 100 domů. Největší část tvořilo 70 přízemních domků o čtyřech bytech. Byty byly jednopokojové s kuchyní. Kanalizace napojena na městskou kanalizaci. Kolonie měla dvě mateřské školy, hřiště a závodní tržnici. Ulice Ocelářská, Erbenova, Ryskova, Obránců mírů, Siroťčí aj. Výstavbou Rudné ulice byla kolonie rozdělena.

Verdunská kolonie; Postavena v letech 1887-88 a 1902 podél Ruské ulice. Měla 5 třípodlažních pavlačových domů. Každý dům měl 18 bytů s jedním pokojem a kuchyní. Vždy pro dva byty byla společná předstíň a WC.

Dělnická kolonie Siroťčí ulice

Postavena v letech 1913-14 a 1919. V roce 1913 postaveno 5 třípodlažních domů, každý měl 15 bytů. V roce 1914 přibýly další 4 domy. Půdorys domů měl tvar písmena E. Součástí kolonie byly dvě kasárny s 394 lůžky.

Dělnické kasárny Pohraniční ul.

Postaveny v polovině 90. let 19. století. Měly 800 lůžek a přísný režim. Budovy jsou využívány ke komerčním účelům. V jedné z budov je také archiv VŽ.

Dělnické baráky Strusková ul.

Rok postavení nebyl zjištěn. V letech 1914 až 1918 sloužily jako zajatecký tábor. Později zde bydlely rodiny dělníků ve velmi špatných podmínkách.

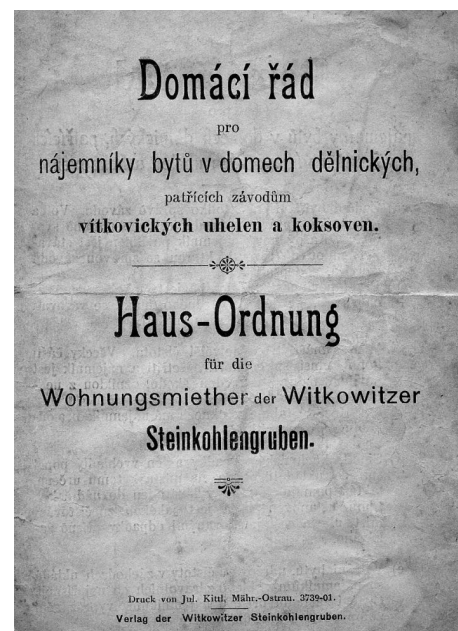
Úřednické domy - Partyzánské náměstí

Postaveny v roce 1926 na dnešní Sokolské třídě. Byly to honosné byty pro úředníky.

Kolem vede ulice ke Komenského sadu a památníku osvobození Ostravy RA. Naproti je Hornická poliklinika.

Dělnické ubikace; Součástí dělnických kolonií byly často i dělnické ubikace (kasárna) pro zaměstnance, kteří byli svobodní nebo neměli ve městě své rodiny. Za rodinami dojížděli často jen jednou měsíčně.

Pro ubytované platil přísný domácí řád, který určoval v kolik hodin se ubikace zavírají, kdy musí končit dámské návštěvy, že je nutno hlásit nakažlivé choroby, jak udržovat pořádek, v jakém oblečení ulehát apod. Součástí dělnických ubikací byly i závodní jídelny, kde byla možnost se levně stravovat.

Závěrem jen stručný přehled o stavu kolonií Vítkovických železáren těsně před II.světovou válkou v roce 1939: VŽ měly celkem 606 domů, tj. 3682 bytů, z toho 3682 dělnických, 2655 bytů úřednických, 24 pro penzisty v Rožnově, 37 domovních, 72 ve starobincích a 96 pronajatých v cizích domech.

Zdroj: J. Bílek (1966), články Karla Jiříka, Michaely Ryškové a Libora Telaříka. Foto: Archiv města Ostravy

S lítostí oznamujeme, že dne 15. června nás zasáhla smutná zpráva, že zemřel dlouholetý dopisovatel ST pan **Vítězslav Hettenberger**, čestný člen Klubu přátel Hornického muzea, nositel ocenění Stanislava Vopaska - Ostravská Venuše, neúnavný historik, propagátor hornických akcí souvisejících s hornickými tradicemi a zvyky. Všichni s úctou vzdáváme čest jeho hornické památce.
Redakce

7. ročník Svatováclavského hudebního festivalu

28. září - 28. října 2010

SHF - jedinečný festival duchovní hudby, jehož 35 koncertů rozezná sakrální prostory ve 23 městech a obcích Moravskoslezského kraje.

V Ostravě se můžete těšit např. na tyto koncerty:

28.září 18:00 Zahajovací koncert: - **Katedrála Božského Spasitele**

Program: Antonín Dvořák - Svatá Ludmila op. 71

30.září 18:00 **Ostrava Svinov - Kostel Krista Krále**

Program: Händel, Bach, Mozart, Schubert, Mendelssohn

6.října 19:00 **Ostrava Centrum - Kostel sv. Václava**

Program: A. Caldara - Magdaléna u nohou Kristových

7.října 18:00 **Ostrava Vítkovice - Kostel sv. apoštola Pavla**

Program: Kostromští mniši - Ipat'jevskij monast'yr (Rusko)

9.října 17:00 **Ostrava Stará Bělá - Kostel sv. Jana Nepomuckého**

Program: "Harmonische Gottesdienst"

15.října 18:00 **Ostrava - Centrum - Evangelický kostel**

Program: Mahler, Faure, Strauss

16.října 18:30 **Ostrava - Pustkovec - Kostel sv. Cyrila a Metoděje**

Program: G. F. Händel - Messiah

19.října 18:00 **Ostrava - Slezská Ostrava - Husitský kostel**

Program: Renesanční Jazz

22.října 18:00 **Ostrava - Mariánské Hory - Kostel Panny Marie Královny**

Program: G. Mahler - Symfonie č. 2

23.října 18:00 **Ostrava - Plesná - Kostel sv. Jakuba staršího**

Program: Dvořák, Mozart

25.října 18:00 **Ostrava - Centrum - Kostel sv. Václava**

Program: Bakla, Zalubská, Francesconi, Satoh

27.října 18:00 **O. - Přívoz - Kostel Neposkvrněného početí P. Marie**

Program: Lully, Rebel

28.října 18:00 **Závěrečný koncert: Katedrála Božského Spasitele**

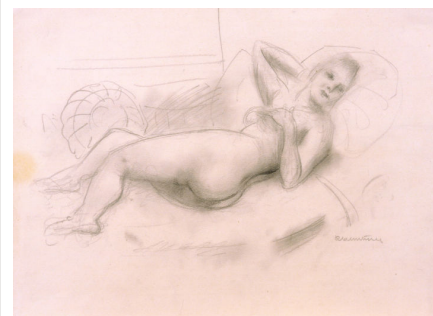
Program: K. Szymanowski, A. Dvořák

ŽENA V MNOŽNÉM ČÍSLE

11. 8. - 17. 10. 2010

Dům umění - Kabinet grafiky, Jurečkova 9, 702 00 Ostrava

Asi málokdo ví, že vynikající pražský malíř a kreslíř první poloviny 20. století, člen skupiny Tvrdošijní, Rudolf Kremlička, je spjat s Ostravou. Vystavoval zde v Domě umění v roce 1929. Ostrava jej nezaujala po výtvarné stránce, ale získala si jeho sympatie svým zvláštním charakteristickým kouzlem, geniem loci.

Rudolf Kremlička, svébytný fenomén českého výtvarného umění, je znám zvláště díky dílům zachycujícím ženskou postavu. Ve své tvorbě vytvořil nový typ ženy specifických robustních tvarů odkazující na novoklasicistní uměleckou notu. Ženská těla, zachycena v mnoha pozicích, vyzařují svébytnou krásu a kouzlo osobnosti zobrazeného modelu. Autor zpracovává nejen akty, zpodobené se zvláštním kouzlem k pochopení ženské duše, ale i ženu při každodenní práci, obklopenou předměty, které tvoří její osobitý mikrosvět.

Sbírka kreseb Rudolfa Kremličky z fondu Galerie výtvarného umění v Ostravě tvoří kvalitativně velmi hodnotnou kolekci, v níž se divák může přenést do niterného světa ženské intimity, a tak proniknout do soukromí zobrazovaných, aniž by se cítil nepatříčně.

Gabriela Pelikánová

Doprovodný program

21. 9. a 5. 10. 2010

v 16 hodin - **Dům umění**

Výstava je doplněna o doprovodné přednášky o životě a tvorbě Rudolfa Kremličky, autora, který se nesmazatelně zapsal do českého výtvarného umění 20. století.

Sály otevřeny kromě pondělí:

10.00-13.00 a 13.30-18.00

Vstupné: 20 Kč (plně)

10 Kč (zlevněně)

Výstavní síň Sokolská 26, Ostrava

26. 8. – 1. 10. 2010

GREGOR ELDARB

Autor je absolventem Akademie výtvarných umění ve Vídni, kde od roku 1992 také žije. Jeho tvorba se odvíjí od spektakulárních urbanistických vizí, které mění v nezapomenutelné strukturální modely. Vytváří prostorové hypotetické konstrukce a formy poukazující na konstruktivní modely klasické meziválečné avantgardy.

7. 10. – 12. 11. 2010

ERIKA BORNÁ

Sochařka Erika Borná je umělkyní, která hledá nové způsoby vyjádření. Namísto věčnosti trvanlivých sochařských materiálů používá pro svá díla křehkou a lehkou hmotu polystyrénu, který v kombinaci s malbou nese v sobě odhmotněnost vlastní prchavosti okamžiku.

18. 11. – 31. 12. 2010

JIRÍ ŠTOURAČ

Štouračovo kresebné a malířské dílo vzniká pomalu a soustředěně mimo generační aktivity a současné aktuální tendence. Jeho uhlové kresby i tlumeně barevné obrazy mají blízko k tradici snové imaginativní malby (Jan Zrzavý) nebo k některým východiskům existenciální metafyzické malby.

Výstavní síň Sokolská

pondělí - pátek 8.00 - 18.00

sobota 10.00 - 14.00

neděle 13.00 - 17.00

Sokolská tř. 26

702 00 Ostrava 1

Tel.: 596 138 937

sokolska26@ckv-ostrava.cz

www.ckv-ostrava.cz

Evropská hlavní města kultury

Titul Evropské město kultury se každý rok uděluje vybranému městu na základě Rady ministrů kultury Evropské unie v Bruselu. Tento titul se uděluje s cílem podpory evropské kulturní spolupráce, která pomáhá sjednocující se Evropě jak při vyznávání společných kulturních hodnot, tak při ochraně a rozvoji kulturních bohatství jednotlivých států. Čestný titul je jedním ze způsobů, jak přilákat návštěvníky na širokou nabídku kulturních a společenských akcí, které se v městech budou organizovat. Kromě přílivu turistů a investic je udělení titulu "hlavní město kultury" jedním ze způsobů, jak zvýšit povědomí o daných městech u lidí v celé Evropské unii.

Projekt Evropské hlavní město kultury pomáhá podporovat bohatství, rozmanitost a evropské kulturní dědictví. Umožňuje také lepší vzájemné poznávání mezi občany Evropské unie. Projekt byl zahájen v roce 1985, aby přispěl ke sbližování obyvatel Evropy. V roce 1999 byl přejmenován na Evropské hlavní město kultury.

Každé vybrané město připravuje program kulturních akcí, kde představuje své historické a kulturní dědictví. Snaží se také sdružovat kulturní činitele z ostatních evropských zemí.

V roce 2011 Evropskými městy kultury budou Tallinn (Estonsko) a Turku (Finsko), v r. 2012 Guimaraes (Portugalsko) a Maribor (Slovinsko), v r. 2013 Marseille (Francie) a Košice (Slovensko) a v roce 2014 Umea (Švédsko) a Riga (Lotyšsko). Do boje stát se **Evropským městem kultury v roce 2015 se zařadila i Ostrava.**

Dny evropského dědictví / European Heritage Days (EHD)

Dny evropského dědictví každoročně v měsíci září otevírají nejširší veřejnosti brány nejzajímavějších památek, budov, objektů a prostor, včetně těch, které jsou jinak zčásti nebo zcela nepřístupné.

Jejich cílem je hledání cest ke kořenům naší, evropské i světové civilizace. Proto jsou v rámci EHD pořádány nejrůznější doprovodné akce - přednášky, koncerty, městské slavnosti, ale i soutěže a další kulturní programy. Proto jednotlivé země nebo i města vyhlásí svá národní témata, jejichž prostřednictvím obrací pozornost organizátorů i návštěvníků na různorodé fenomény přírodního a kulturního dědictví. Hledání identity jedince žijícího v 21. století, ve stále více se globalizujícím světě - to je to, čemu EHD přispívají, a proto se těší stále vzrůstající oblibě a většímu zájmu. EHD jsou významnou celoevropskou kulturně poznávací, společenskou a výchovnou akcí. **Hlavní cíle EHD jsou:** zlepšování informovanosti o jiných kulturách; ochrana kulturního dědictví v nejširším slova smyslu; respektování všech kultur - bez ohledu na jejich rozšíření

Dny evropského dědictví / EHD 2010 proběhnou v ČR 10. až 19. září. Národní zahájení proběhne 10. - 12. září ve městě Příbor. ➔

Téma EHD 2010 - Duše památek

Památko, co to vlastně je památka? Památka něco či někoho pamatuje, něco konkrétního či abstraktního připomíná. Památkou může být cokoliv, co v sobě obsahuje vzpomínky na události a osoby dávno či nedávno minulé. Svou přítomností nám je připomíná. Označení památka se rovněž používá pro budovy, které jako němé svědkové stojí a slouží a často se přizpůsobují potřebám svých majitelů. A ačkoliv procházejí mnoha úpravami, kterým se prostě nelze ubránit, neboť byly vytvořeny pro potřeby člověka, a člověk a jeho potřeby se v čase neustále proměňují, jsou svědectvím časů mimo běžnou lidskou paměť.

Budova, stavba, která se stala svědkem nesoucím svědectví o dobách dávno minulých, je schopna mnohých výpovědí o lidech, kteří ji stavěli, používali a v ní žili. A tyto výpovědi často bývají až neuvěřitelně podrobné a sugestivní. Takovéto stavby a jejich výpovědi lidé natolik intenzivně vnímají, že je jako památky, jako svědky, jako dokumenty chrání pro další generace, aby i ony mohly se pokusit v nich číst. A i ve stavbách lze číst někdy jako v jasné srozumitelné otevřené knize a někdy je třeba notně se soustředit a začíst se mezi řádky. A tak budovy v sobě nejen odrážejí činy lidí, ale také díky svému kontaktu s minulostí ožívají a prohlubují lidskou paměť. A paměť překračující hranice věků stává se vytouženou cestou lidstva v překonání a poražení nezastavitelného plynutí času a pomíjivosti všeho. Je to vlastně cesta k jisté nesmrtelnosti, o které lidé tolik sní.

Lidský sen o nehmotné substancii přetrvávající smrt - toť věčné hledání lidské duše. Duše, která bývala považována za nesmrtelnou. Ale kde ji hledat? Je klidně možné, že nesmrtelnou duši utvářejí lidské skutky, touhy a přání, snad je to lidská vůle a myšlení.

Lidské výtvořiny, kterými jsou i stavby, vstřebávají produkty a výsledky lidského ducha. Někdy jimi dokážou nasáknout jak mořská houba vodou. Lidský duch promítnutý do neživého objektu dává mu po jednoduše jakýsi vyšší obsah. Jakousi duchovní náplň, a stavby památky na lidská konání - dostávají tak další rozměr. Tento nový obsah, někdy hromaděný po staletí mnoha lidskými generacemi, je vlastně onou nesmrtelnou duší, onou pamětí překonávající neúprosné plynutí času. Ale památky nejsou věčné a jako vše i ony podléhají jisté zkáze. Člověk se však snaží co nejvíce této zkáze zabránit, zpomalit ji a onu nahromaděnou paměť získanou duší památek si chce uchovat pro sebe, pro své potomky co nejdéle. Ta touha je velká. Ne však všichni tu skrytou nehmotnou duši stejně vidí, či dokážou jasně rozpoznat, a ne všichni mají stejnou potřebu ji chránit. A každý člověk ji určitě vnímá po svém a každá památka umí promlouvat různou řečí k různým lidem - někdo umí naslouchat řeči té a jiný zase oné. Nepřeborné množství lidských individualit kráčících lidskou civilizací zanechalo za sebou stopy svého tvůrčího ducha. Ducha třeba tvořícího krásné věci, třeba bojujícího o pouhé přežití.

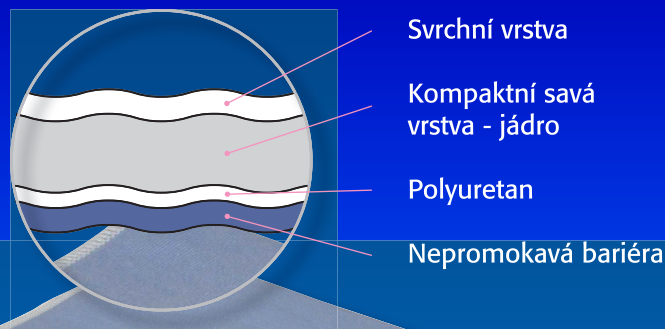
Mgr. Václav Michalička
Muzeum Novojičínka, p. o.
Více na: www.shscms.cz

ABRI-Soft pratelné podložky

Abri-Soft pratelné podložky – novinka doplňující řadu podložek Abri-Soft, určených k dodatečné ochraně postelí a sedacího nábytku u klientů s inkontinencí.

Na našem trhu budou nabízeny ve dvou provedeních (rozměr 75 x 85 cm) – z nichž jedno je opatřeno záložkami.

Pratelné podložky Abri-Soft přinášejí klientům vysoký komfort díky technologii výroby, kdy 4 vrstvy jsou spojeny v celém rozsahu povrchu tak, že tvoří kompaktní celek a nedochází tak, ve srovnání s jinými podložkami pouze sešitými na hranách, k jejich zmačkání pod klientem - tím je zamezeno otlakům apod.

Svrchní vrstva

Kompaktní savá vrstva - jádro

Polyuretan

Nepromokavá bariéra

Vlastnosti a výhody

- **Vysoká sací schopnost** – díky kompaktní vnitřní savé vrstvě, tvořené netkaným materiálem, který je složen z 65 % z polyesteru a z 35 % z umělého hedvábí.
- **Rychlá absorpce** – daná vlastnostmi povrchové vrstvy utkané ze 100 % polyesteru, který je nesmáčivý a umožňuje zvýšenou rychlost průniku tekutiny do savého jádra.
- **Suchá svrchní vrstva** – dosažená kombinací výše uvedené nesmáčivé polyesterové svrchní vrstvy a kompaktního savého jádra.
- **Nepropustná bariéra** – kombinace polyuretanu a polyesteru (světle modrá vrstva) zaručuje, že postel či sedací nábytek zůstanou suché.
- **Jednoduše použitelné záložky** – zasunou se pod matraci a drží podložku pevně na místě.
- **Zaoblené rohy** – snižují opotřebení podložky, obzvláště při praní a sušení a prodlužují tak její životnost.

Praní podložky

Podložku je možno prát až 300 x , při teplotě do 95°C. Díky unikátnímu spojení všech vrstev v celé ploše podložky neriskujete její sražení po vyprání.

obj. č.	název	rozměr	savost	ks/bal.
4172	Abri-Soft pratelná podložka	75 x 85 cm	2000 ml	30
4173	Abri-Soft pratelná podložka se záložkami	75 x 85 cm	2000 ml	30

Pomáhá a chrání

Koupit možno na: www.abenashop.cz

Zdarma pro seniory 65+ vstup do:

- Slezskoostravského hradu (prohlídka s průvodcem)
- Pohádkového sklepa strašidel
- MINIUNI - svět miniatur

Zároveň můžete navštívit výstavu Život na zahradě
na Výstavišti Černá louka Ostrava za snížené vstupné 40,- Kč.

V rámci Mezinárodního dne seniorů Vás zveme na

Víkend pro seniory 65⁺ ZDARMA

**Pohodový víkend seniorů
v Miniuni**

Káva nebo čaj **ZDARMA**

14:00 – ukázka cvičení Tai chi
+ aktivní zapojení seniorů

14:00 – tvůrčí dílna pro seniory
(výroba různých dárkových předmětů a ozdob)

**11. – 12. 9.
2010**

www.cerna-louka.cz

OSTRAVA!!!

POHLED NA STÁŘÍ OČIMA OSTRAVSKÉ A HAVÍROVSKÉ MLADÉ GENERACE

Odborná veřejnost se vesměs shoduje na velké složitosti a příliš velké variační šíři procesu stárnutí. Naše následující sentence mladých lidí jsou daleko jednodušší. Nejsou výrazem vědeckého poznání. Vychází z empirického, a tedy především instinktivního poznávání problémů v životním období „mezi dětstvím a dospělostí“. Předznamenejme, že představy děvčat a chlapců nejsou pro nás starší a staré spoluobčany zvláště lichotivé. Mohou být pro nás o to víc podnětem k zamyšlení?

Vyslovené charakteristiky, které jsou podle ostravských a havírovských mladých lidí typické pro stáří, jsme mohli zhruba rozdělit do tří velkých symptomů:

Příznaky tělesného stárnutí

Nejfrekvencovanějším příznakem tělesného stárnutí seniorů pro mladé lidi je pokles jejich fyzické zdatnosti, včetně pohybové činnosti. Tyto atributy jsou uváděny ve 37 % uvedených charakteristik. Děvčata a chlapci si všímají zejména „ztráty tělesné kondice“, „ochabnutí svalů“ a „ztráty síly“, „častější únavy“ starších a starých lidí. Jejich pozornosti neuniká „pohybová nejistota“ starších a starých lidí, „pomalá chůze“, „belhání“ až do „šouravosti“. Charakteristiku zpomalování pohybu dokreslují respondenti zdravotními hendikepy, jako jsou „bolesti kloubů“, které důchodcům často „krupou“ a jinými „nemocemi třeba nožiček“. Několika děvčatům a chlapcům je stárnutí „poklesem vitality“, spojují ho s „malátností“, ale i s „problémy s erekcí“, s předpoklady, že „se sexem je nejspíš konec“, že „nelze mít děti“, ženy jsou „bez menstruace“. Jednotlivci registrují, že stáří sebou nese i „pomočování“, „nošení plenek“ a nedostatky v osobní hygieně („někteří se nemýjí“) se pak projevují tím, že někteří ze starých lidí „zapáchají“ a „smrdí“.

Druhý „dominantní“ symptom stárnutí je pro mladé spojen se zhoršujícím se stavem zdraví, ale bez jeho specifikace. Vyjadřují ho jako „postupné zdravotní potíže“, „větší náchylnost k nemocem“, „užívání léků“. Tyto „lakonicky“ formulované znaky se uvádí ve 31 % odpovědí. Neméně významným rysem tělesného stárnutí je pro děvčata a chlapce vnější (tělesný) vzhled seniorů. Uvádí ho v té či oné formě celkem 27 % formulací, ovšem nejmarkantněji registrují „řidnutí vlasů“, u mužů větší či menší „holohlavost (pleš)“. Mladická nelibost provází změny ve vnějšku kůže, a to nejen obličje starších a starých lidí. Jako jejich významné příznaky jsou uváděny: „pokles atraktivity vzhledu“, „stařecká sešlost“, „ochablá plet“ či „visící kůže“, ojediněle „splasklá prsa“ či „zmenšení velikosti postavy“. Ojediněle se mezi atributy tělesného stárnutí objevuje ochabnutí zrakových schopností („blbě vidí“, „silné brýle“), úbytek schopnosti druhého nejdůležitějšího receptoru, sluchu („nedoslýchavost“, „ztráta sluchu“), poté neošetřovaný chrup („paradentóza“, „vypadávání zubů“, „vyndávací zuby“). Charakteristiky tohoto druhu se připomínají v 9 % případů.

Symptomy emocí a povahových změn ve stáří

Všechna vyjádření dotázaných mladých lidí byla rozdělena do dvou skupin: na typy emočních reakcí a změn v chování seniorů, které mladí vnímají „pozitivně“ (asi jedna třetina formulací), a na takové, které hodnotí „negativně“ (asi dvě třetiny formulací). A právě v této kategorii posudků se postojí děvčat a chlapců k náladám i k emočním vztahům starších a starých lidí projeví nejen nejčastěji, ale i „nejvýstižněji“. Nepochybně jsou i odrazem pocitů hodnotitelů.

Změny ve stáří, vnímané pozitivně

V této skupině se cca 34 % týkalo citů ve vztahu k třetí generaci (např. starostlivost o vnoučata, pohostinnost při jejich návštěvě, obdarovávají je, „nekřičí“ na ně, jsou na ně „hodní“). Další vyjádření - asi 20 % ze všech - oceňovalo u seniorů „moudrost“, „nadhled“, životní „zkušenosti“. Něco málo přes 10 % vyjádření děvčat a chlapců hodnotilo altruismus starších a starých lidí, projevující se v nezištném zájmu o jiné, jejich „obětavost“, „laskavost a vstřícnost“, „ochota vyřešit problémy“. Shodný podíl, tzn. jedna desetina symptomů, hodnotí na stáří klid a pohodu („nestresují se“, „užívají si života cestování, společenské styky“, „turistika“) Ojediněle byly uváděny „pracovitost“ (vytrvalost, trpělivost), „spořivost“ či „vtipnost“ starších a starých lidí.

Změny ve stáří, vnímané negativně

„Dobrozdání“ byla z pragmatických důvodů členěna především podle jejich četnosti:

cca 36 % formulací se týkala nálad seniorů, jako jsou přecitlivělost, zranitelnost, nevyrovnanost v jednání, blízcí se k paranoidním reakcím, jako je vztahovačnost, podezřivost, sebestřednost, ješitnost. Mladí lidé si všímají nerozhodnosti rentiérů, pocit úzkosti, samoty či obav ze všeho, stejně jako projevů ztráty chuti do života a strachu ze smrti;

cca 30 % formulací se vztahovalo především k emočním reakcím, které lze řadit sice mezi nálady, ale s tendencí proměny v afekty. Uvádí například rozmrzelost, nabručenost, nevrlost, že se senioři mračí na všechny, jsou protivové, bez smyslu pro humor, že si trvale stěžují na zdraví a nadávají na všechno. Mladí lidé na těch starších a starých pozorují, jak obtížně se přizpůsobují novým věcem. Ještě výrazněji však kritizují popudlivost, sklony hádat se s každým o vše, tvrdohlavost, bezohlednost až k agresivnosti chování (v městské dopravě, v nákupních centrech aj.);

cca 26 % formulací se týkalo projevů kombinace afektů, nálad i dlouhodobějších citových vztahů, kterými (snad) senioři vyjadřují vztah k blízkým osobám, zvláště ke svým potomkům. Respondenti kritizují přehnanou starostlivost, neustálé poučování, radí a radí, rozdávají rozumy, montují se do toho, do čeho jim nic není. Mladí „podezírají“ starší lidi z nadřazenosti v chování, že když žijí déle, že ví všechno nejlépe, a myslí si, že přihlouplé rady jsou blbé kecy, samé pindy a buzerace. Vytykají jim, že jejich cit k dětem (vnoučatům) se projevuje jako přehnaná láska.

cca 8 % formulací negativně vnímaných změn ve stáří je „všehochutí“. Mladí si myslí, že tato věková skupina má sklon k přehnané pečlivosti a uklízení, ale že mezi seniory je dosti takových, kteří jsou nesamostatní, neumí se o sebe postarat a vytykají jim jejich naivnost (že jsou jak malé děti), že mají omezené myšlení.

Příznaky stárnoucího intelektu

Třetí okruh procesu stárnutí, jak ho rozlišují mladí lidé, je objektivním důsledkem zpomalování všech činností. Věkem se prodlužuje doba mezi expozicí podnětu a reakcí na něj. Jistě zajímavá je kvantita i kvalita vnímání změn kognitivní činnosti seniorů mladými lidmi:

cca 50 % výrazů, použitých děvčaty a chlapci pro charakteristiku stárnoucího intelektu, je zapomínání. Ochabování paměti je v odborných i laických kruzích považováno za hlavní projev tohoto období. I mladí nejčastěji uvádějí pojem zapomnětlivost, špatná paměť, zapomínání a ztráta;

cca 33 % formulací upozorňuje na kvalitativní změny v myšlení seniorů, které ztrácí tvůrčí potenciál. Respondenti u starších a starých lidí pozorují ochabování mysli, pomalost myšlení, zpomalování reflexů, potíže s řešením problémů, ztrátu duševní svěžesti;

cca 17 % příznaků stárnoucího intelektu vztahují mladí k neschopnosti důchodců přizpůsobit se novým společenským poměrům, přijímat módu a aktivity mladých lidí, odpoutat se od srovnávání „když já jsem byl(a) mladý(á)“. Konstatují, že starší a staří lidé ztrácejí přehled o světě, vědě a politice, že si chtějí připadat důležití a potřební, přičemž mají zastaralé názory.

Proces stárnutí je velmi individuální, a často věk „kalendářní“ daný datem narození se nekryje s věkem „funkčním“, na který se cítíme. Navíc tělesné změny pocítujeme průběžně vnímáme je čas od času všichni. Stačí jen letmý pohled do zrcadla. A ještě hůře jsou vnímatelné proměny psychické, duše přece „nešediví“! A naoplátku - jaké vlastnosti jsou typické pro mladé spoluobčany? I to je téma, kterým se chceme zabývat - a všechny zájemce informovat.

PhDr. Juraj Hon; sociolog

(výsledky výzkumu prováděného ve spolupráci se Slezskou diakonií)

Mezigenerační vztahy jsou v současnosti vnímány jako nepříliš harmonické. Od sociologů a psychologů slyšíme o vzájemném nepochopení a zejména o neschopnosti vcítit se do potřeb a problémů druhých. O tom, jaké vztahy panují mezi prarodiči, rodiči a vnoučaty v jednotlivých rodinách, rozhoduje celková atmosféra i historie těchto rodin.

Vztahy mohou být ovlivněny věkem, životními zkušenostmi rodičů, dětí, vnoučat - jejich odlišnou rolí v rodině, kulturními vzory a stereotypy. Stejně tak je ale vztah závislý na osobních vlastnostech a přístupech lidí. Jsou dány mnoha faktory, které stojí za rozbor a pochopení. Jejich pozitivní vývoj ovlivňuje výchovu a formování osobních vlastností a znalostí mladé generace.

I to je důvod, proč jsou tyto otázky předmětem projektů EU - například projektu „Partnerství“ realizovaného v rámci programu Grundtvig. Na projektu se aktivně podílí i občanské sdružení Společnost senior a k účasti a zapojení zve všechny zájemce. Svůj příběh či názor na mezigenerační vztahy můžete přidat i vy. Do jednoho příběhu se teď s námi přeneste...

Ne vždy platí „když se chce, tak to jde“...

Nemohla jsem se dočkat setkání s rodinou mého syna, která žije v USA. Už uplynul rok od našeho posledního setkání, které se uskutečnilo v Itálii. Tam jsem viděla svou čtyřletou vnučku po dvou letech a téměř ročního vnuka jsem viděla teď úplně poprvé. Tedy - nepočítaje velké množství fotek. Ten rok byl dlouhý. A děti se hodně změnily.

V tomto věku se každý den stane nějaká změna, kterou lze vidět a pojmenovat. Za rok to byl obrovský balík změn. Ty vizuální jsem viděla průběžně na fotkách a musím říct, že se mi ty změny líbily.

Odhodlala naučit za dobu mého pobytu vnučata naše národní písně a dětské říkanky, zásobila jsem se odbornou literaturou z mateřských škol a navíc jsem do kufru zabalila to nejlepší z dětské literatury, kterou nabízejí naše knihkupectví. To vše po předchozím rozhovoru se synem, který mi vyjmenoval všechny české knihy, které již v jejich domácnosti jsou. A dostala jsem rozkaz: hlavně žádného KRTEČKA, je tu překrtečkováno!

Opravdu mají doma přehršel českých říkanek, básniček a pohádek. Taky kazety, CD, DVD. Jen jedno schází. „ČAS“. Kdy to všechno přečíst (?), když: ráno se spěchá do školky, v podvečer, když se všichni vrací domů, si děti hrají a rodiče chystají večeři, po večeři se čte, ale anglicky, lépe řečeno - vnučka se v pěti letech za rok naučila číst anglicky. A po koupání musí být pohádka na dobrou noc. To tatínek někdy čte českou pohádku, ale tu musí vysvětlovat. Přestože na děti mluví česky, nemá šanci děti naučit plynule mluvit, protože angličtina ze čtyř pětina převažuje - ve školce, doma s maminkou, ve všech zájmových kroužcích a v neposlední řadě je plný byt anglicky mluvících hraček. Mé opakované rázné pokusy o výuku české písničky byly ještě rázněji zastaveny mou energickou vnučkou, neboť v žádné písni nevystupovala princezna, kterou právě hodlala pohybově ztvárnit patřičně oděna do vyřazené záclony. Holka modrooká (její oblíbená), kterou jí tatínek začal zpívat hned, když na něj otevřela ty svoje modré oči, ji přímo nabádá, ať nesesedává u potoka, což činí. Ta píseň je více o tom potoku než o té holce. A doslova. Ona nesesedává, ona totiž chvíli neposedí. Ale s češtinou to bylo opravdu těžké. A s angličtinou taky. Tedy s tou moji pro ni.

Vnuček byl častěji v mé péči, protože byl v době mé návštěvy dost nachlazený a proto nechodil do jesliček. Teprve začíná mluvit a asi proto to má tak nějak nastejno: čeština=angličtina. Reaguje na obě řeči, v mém případě jen na češtinu, u písniček pozorně poslouchal, nejvíce se mu líbila – „Já do lesa nepojedu“. K jeho projevu ale v češtině nedošlo. Nedošlo ani k projevu v angličtině. Na rozdíl od své sestry to je klidné dítě. Sedává v koutě, prohlíží si knížky, trpělivě skládá kostky a puzzle, ale nejraději vozí kočárek. A opravdu rád se mazlí.

A zkuste v tomto případě, že se sotva domluvíte a navíc nevíte, zda je vám rozuměno, něco předávat z generace na generaci. Snažila jsem se, ale asi jsem nepředala.

Možná vnučata poznala, jaká je česká kuchyně, protože jim moc chutnala, možná si budou pamatovat, že babička umí házet balonem a snaží se je naučit ho chytat, možná si někdy vzpomenou, že je učila jezdit na kole, že s nimi skákala do velkých vln, když jsme byli na dovolené u oceánu. Že jim tam také pomáhala stavět krásné hrady z písku, snad vnučce budou chybět chvíle, kdy si s babičkou hrála na princezny a prince, kdy s oběma skládala puzzle, možná že... Snad si vnučata všimla, že babička mluví stejnou řečí jako tatínek, že si babička trochu povídá s maminkou zase maminčinou řečí. Ale určitě ví, že babička bydlí moc daleko a nemůže u nich být častěji. Ona by chtěla, ale nejde to.

Sylva Čurdová

Příběhy zasílejte na adresu:

Společnost senior;

Na Jízdárně 18, 702 00 Moravská Ostrava

Případně na info@seniortip.cz Více na: www.seniortip.cz

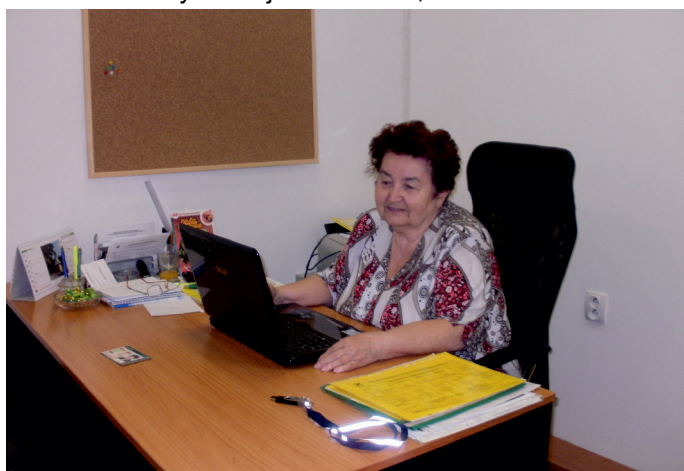
Důchodem aktivita nekončí

Jednoho dne jsem se vydala v Hrabůvce na Polikliniku k lékaři. Cestou zpět jsem náhodou zabrousila do pasáže nákupního střediska na Horní ulici. V jedné prosklené kanceláři mne zaujala postavička "Standy" - reklamní baner Raiffeisen stavební spořitelny. Za banerem vidím známou tvář **Aničky Košutové**. Dozvídám se, že finanční poradenství je teď její "nová důchodcovská profese". Hodně mne to zaujalo, rozhovor plynul a já vám jej předkládám k inspiraci.

Kam až sahá počátek tvého podnikání?

Celý život jsem pracovala s lidmi. 37 let ve Vítkovicích na finančním odboru - čísla, peníze. Po odchodu do důchodu jsem byla přesvědčena, že peníze ani čísla už nechci v životě vidět. Po dvou měsících sladkého "nicnedělání" mne kolega doslova ukecal, abych si šla poslechnout školení jedné kosmetické firmy. Stále jsem si říkala, že na to nemám...

Takže mé podnikání v oblasti financí začalo vlastně u voňavek. Když jsem poprvé uviděla testy voňavek, myslela jsem si, že to jsou injekce. Pak začalo školení kosmetické firmy a školitel mne během jednoho dne přesvědčil. Rozdal nám papírky, na kterých bylo napsáno jediné slovo VÝMLUVA. Tyto papírky měl v začátcích svého podnikání rozmístěny po celém bytě a vždy, když chtěl dělat něco jiného než se věnovat práci, narazil na papírek. Já jsem ani nemusela rozmisťovat papírky po bytě, jeho slova se mi vryla do paměti a vždy jsem si je opakovala, když mě něco odvádělo od práce. Začala jsem jezdit do terénu a nejraději jsem oslovovala cizí lidi.

Od kosmetiky zpět k financím...

Postupem času jsem začala objevovat finanční produkty - např. jako bylo kapitálové životní pojištění, úrazovky a hlavně mě oslovilo stavební spoření. Přes různé finanční ústavy jsem se dostala až do HYPO stavební spořitelny (dnes Raiffeisen stavební spořitelna). Tam jsem se vypracovala až na pozici oblastní ředitelky. Na této pozici jsem byla 8 let.

Pracovala jsi sama nebo jsi měla tým spolupracovníků?

Vždy jsem se snažila, budovat si tým spolupracovníků. Stále jsem měla nové zájemce o spolupráci v tomto oboru. Za celou kariéru v oblasti podnikání prošlo mýma rukama na 80 lidí. Také jsem vybudovala několik kanceláří, až jsem v roce 2010 zakotvila v kanceláři v Ostravě-Hrabůvce, v areálu nákupního střediska na Horní ulici (pasáž).

Jak jsi se rozhodovala kam povede tvá první jízda?

No nebylo to pro mě jednoduché rozhodnutí. Měla jsem sice od mládí řidičský průkaz, ale nikdy jsem nejezdila. Ale protože mně nic jiného nezbývalo, rozhodla jsem se, a v 56 letech jsem si koupila své první auto a začala jezdit. Bylo to zpočátku těžké, ale nakonec jsem to zvládla.

Jak reagují lidé na oslovení a jak zvládáš negativní reakce?

Zazvoním, slušně se zeptám, jestli neobtěžuji a snažím se co nejstručněji a nejsrozumitelněji vysvětlit proč jsem zde. Netlačím na lidi, aby se rozhodovali hned, nechávám jim čas na rozmyšlenou a předám na sebe kontakt. Nesnažím se uzavřít obchod na první schůzce. Někdy jsem sice zklamaná, protože lidem vše vysvětlím a pak se dozvím, že si udělali smlouvu přes jiného obchodního zástupce. Ale i to patří k naší práci.

Musím ale konstatovat, že se velká část klientů vrátí. Bohužel za sebou většinou mají zkušenost s tzv. (jak já jim říkám) instantními poradci. Já musím být přesvědčena o produktech, které lidem nabízím a musím je perfektně ovládat. To se bohužel o některých poradcích říct nedá.

A co děláš ve volném čase?

(zamyšlení) Víš, já vlastně volný čas nemám.

Ale nějaké koníčky určitě máš?

Televize, občas počítač - pracovně, rodina, vnoučata, pravnoučata.

Tato práce s sebou přináší přece jenom nějakou zátěž, jak je na tom tvé zdravíčko?

Měla jsem vždy drobný handicap - od 4 let jsem se léčila na srdce a v roce 2000 jsem musela podstoupit plastiku srdeční chlopně. Tzn. žádná větší námaha ani pohyb. Nepiju, nekouřím a jím velice střídavě. Jediné co mě v životě zklamalo, byly vztahy s partnery. Již hodně let žiju sama a tak vlastně žádné stresy nemám. Vařím a žehlím, kdy mám chuť, když nechci nikoho vidět zamknu se a pro nikoho nejsem doma.

Máte-li zájem, Aničku najdete v Ostravě-Hrabůvce - nákupní centrum na Horní ulici - pasáž vedle Lékárny Jih. Jeden z produktů, které nabízí zaujal také mne a hned jsme se domluvily. Také jsem ji pozvala k besedě do našeho klubu. Případný kontakt - viz redakce.

(bal)

Změny názvů charitních služeb

Od srpna 2010 došlo ke změnám v názvech některých charitních služeb. Změny byly vyvolány organizačními změnami i potřebou lépe vystihnout poslání služby.

Přehled změn názvů charitních služeb od 1. 8. 2010:

Charitní středisko sv. Anežky České - osobní asistence

původně: Středisko osobní asistence

Poradna Charity Ostrava

původně: Charitní středisko poradenských a sociálních služeb

Charitní dům sv. Benedikta Labre - nízkoprahové denní centrum

původně: Charitní dům sv. Františka - kontaktní místo pro osoby bez přístřeší

Charitní dům sv. Zdislavy - azylový dům pro matky s dětmi

původně: Charitní dům sv. Zdislavy - azylový dům pro matky v tísni

Charitní hospicová poradna

původně: Poradna pro hospicovou paliativní péči

Houbařská poradna v Ostravském muzeu

V Ostravském muzeu má houbařská poradna velkou tradici. Funguje zde s malou přestávkou dlouhou řadu let a vystřídali se zde i významní čeští mykologové, například Ing. Jan Kuthan, nebo Ing. Helena Deckerová. V současné době poradna funguje každé druhé pondělí, termíny a bližší informace najdete také na webových stránkách Ostravského muzea: www.ostrmuz.cz

Houbařská poradna slouží lidem k tomu, aby měli možnost se zdokonalit v dané problematice. Poradíme i v tom, který atlas hub či kniha o houbách v něčem vyniká a je dobré ji doma mít. Mykologové se snaží navíc v lidech vypěstovat vztah k houbám jako k plnohodnotné součásti přírody. Naše houbařská poradna si kromě standardních služeb určování hub dala za cíl i houbaře seznamovat s jedovatými houbami a provádět osvětu k ochraně vzácných druhů a jedinečných biotopů. Z tohoto důvodu budeme pořádát i doprovodné programy. V minulosti to byly houbařské výstavy, v současné době a v budoucnu to budou pásma podzimních a jarních přednášek o houbách:

8. 11. 2010: Vzácné houby, ochrana hub

(Mgr. Michal Graca)

15. 11. 2010: Jedovaté houby (RNDr. Vít Balner)

22. 11. 2010: téma přednášky se včas dozvíte, přednášet bude s největší pravděpodobností předseda České vědecké společnosti pro mykologii RNDr. Vladimír Antonín

Na přednáškách během příštího roku Vás budeme seznamovat i s užšími skupinami hub (holubinky, ryzce, hřibovité houby, pavučince a podobně...) nebo radit, jak rozpoznat jedlé a jedovaté dvojníky hub. Dále poznáte i zahraniční či exotické houby, které u nás nemůžete vidět.

V poradně se obvykle setkáváme s druhy, které jsou běžné, ale méně známé. Nejčastěji lidé nosí některé z holubinek a ryzců. Z hřibovitých hub se často objevují hořký podhřib žlučový, hřib kříšť či hřib medotrpký. Čas od času se mykolog v houbařské poradně i pobaví. Často v telefonu zazní dotaz, „Co to je, je to hnědé a má to takový hnědý stonek?“ Dotyčný se diví, když mu z těchto informací houby neurčíme a je rozezlen, když mu doporučíme vyhodit desítky zavařených sklenic s těmito houbami. Nežřídko chodí lidé do poradny s houbami, které již snědli, což vždy nemusí dopadnout dobře. Občas si i houbař splete houbařskou poradnu i se záchranou stanicí, když se dostaví otráven, zpocený a v halucinacích se snaží zjistit, co to vlastně snědl a co má dělat...

Neodpustím si odstavec, který se mnohým asi nebude líbit, nicméně je to pohled na houby a houbaře z druhé strany. Přesto věřím, že na nás houbaři nezanevrou. Valná většina českých houbařů má k houbám pouze vztah - vše sebrat a sníst, popřípadě rozdat ostatním. Ani si přitom neuvedomí, že sbírají vzácnější druhy, kterým hrozí vyhubení a už vůbec si neuvedomují, že houby často sbírají v chráněných krajinných oblastech či dokonce v rezervacích. Ostatně podporují je v tom i média. Ty se za každou cenu snaží propagovat houby i v době, kdy nerostou a když už začnou růst, používají ve svých článkách nepěkná slovíčka typu „houbařské žně“ či animace typu „houbařská mapa“ a podobně. Mykologové však v tomto směru příliš nadšení nejsou. Nejen, že v době růstu oblíbených hřibů jsou lesy doslova devastovány stovkami houbařů, kteří ušlapávají terény, kde houby rostou, což většině druhů velmi škodí, ale navíc vysbírávají téměř všechny hřibovité houby včetně těch vzácných, které pak nemají možnost se dále „vytrousit“ a rozšířit.

Není pak divu, že většina mykologů běžné houbaře nemá rádo. Přesto však mykologové pro houbaře v mnoha městech poskytují službu v podobě mykologických porad. Ve skrytu duše však věří, že je také přímějí přijatelnějšímu vztahu k houbám a že je naučí i to, že i krásně vypadající vzácnější hřib je třeba nechat růst a nesebrat ho jen kvůli své houbařské vášni. Zatím se zdá, že se to příliš nedaří, ale naděje snad stále trvá... Ale abych houbaře jen nepomlouval, i mezi nimi se objevují lidé, které houby zajímají i z jiného důvodu, než je jen ten kulinářský. Mnoho z nich už pomohlo k tomu, že jsme mohli zdokumentovat vzácné houby z lokalit, kde ještě nebyly známy.

Mgr. Michal Graca

Do houbařské poradny Vás zveme v těchto termínech:

6. září

20. září

4. října

18. října

.... a pokud porostou houby, budou zveřejněny případné další termíny!

viz: www.ostrmuz.cz

Dědečku, babičko nebojte se počítačů

Společnost senior, občanské sdružení organizuje v počítačové učebně v DK města Ostravy kurzy práce na PC a seznámení s internetem. Zapojte se také a rozvíjejte své tvůrčí schopnosti!

V nabídce jsou například kurzy: Word, Excel, PowerPoint, Internet a mnoho dalších.

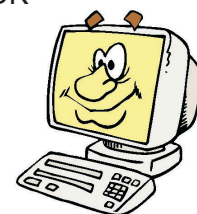
Cena kurzu - (5 dvouhodin - 300 Kč)

Na možnost výuky se informujte na tel. číslech:

606411643, 732344014, 603930321

Navštivte také naše webové stránky:

www.seniortip.cz

Vydává Společnost senior, občanské sdružení za přispění grantu Statutárního města Ostravy a Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz.

Zodpovědný redaktor: Ing. Ludmila Holubová
Redakční rada: MUDr. Blanka Malá, Mgr. Pavla Pešatová,
Ing. Lubomír Pásek, MUDr. Hugo Příbyl, Ph.D.,
Marie Kalinová, Ing. Jiří Muladi, Hana Juračáková
Registrační značka MK ČR E 14221

Adresa redakce: Společnost senior, Na Jízdárně 18,
702 00 Ostrava 1

IČO 265 95 982

Tel.: 728 466 105

e-mail: info@seniortip.cz

www.seniortip.cz

Egyptanka opravovala v Jeseníkách staré hrobky

Opravdu pestré složení měl jubilejní, již 5. ročník tábora dobrovolníků, kteří pracovali na záchraně romantického horského hřbitůvku v České Vsi na Krnovsku. Vedle českých mládežníků i dobrovolnic v důchodovém věku, které se zúčastňují každý rok, přijela také Michael Maringer z rakouského ministerstva životního prostředí a Egyptanka Mayada Elhissy.

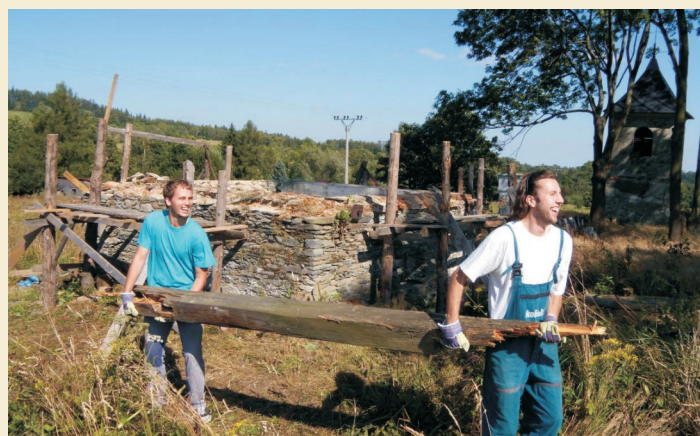
„Letos jsem se provdala za krásného českého muže. Ráda bych lépe poznala Českou republiku i její obyvatele,“ řekla farmaceutka Elhissy, která se před pouhými několika dny přestěhovala z egyptské Alexandrie do moravského Přerova.

▲ Novomanželé **Mayada Elhissy** a **Daniel Hrabina** přijeli letos do České Vsi poprvé.

„Moje matka se narodila na Šumavě, odkud byla po válce vyhnána. Rád bych lépe poznal zemi, o které jsem tolik slyšel, ale kterou tak málo znám,“ řekl spolkový úředník Maringer.

Jiří Riezner, historický geograf z Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem a autor projektu obnovy hřbitova, upřesňuje, že síly dobrovolníků se letos soustředily na dokončení oprav márnice: **„S použitím tradičních technik a pod odborným dohledem byl úkol pokrýt střechu břidlicovou krytinou. Druhá fáze renovace márnice by nebyla možná bez finanční podpory Nadace OKD, která náš projekt vybrala do svého grantového programu Pro budoucnost.“**

Adam Prášilík a **Aleš Merenus** (oba z Krnova) při práci.

Do osady Česká Ves u Města Albrechtic se sjeli dobrovolníci z Česka, Německa, Rakouska a Egypta, aby společně opravili historický horský hřbitov.

Účastníci workcampu pokračovali v opravách dalších hrobů a provedli běžnou údržbu hřbitova a přístupové cesty. **„Hřbitůvek leží v malebné krajině luk, lesů a agrárních valů, tzv. kamenic,“** dodal Riezner.

Lutherský hřbitov v České Vsi byl založen místními německojazyčnými protestanty v roce 1857. Dnes se jedná o nejlépe dochovanou hmotnou památku na sudetoněmecké evangelíky ve východních Jeseníkách. Mnohé protestantské kostely a hřbitovy totiž byly zcela zničeny v době komunismu. Měla tím být vymazána památka na původní sudetoněmecké obyvatelstvo. Až ironicky působí přejmenování místních názvů. Například Česká Ves své nové jméno obdržela až v 80. letech 20. století. Do té doby se jmenovala Nová Ves, německy Neudörfel.

Horst Kaller (70) z bavorského **Ichenhausenu** se narodil v Krnově roku 1940. Workcampu v České Vsi se zúčastnil už popáté. Na tamním hřbitově jsou pochováni jeho předci.